

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ — ਸੰਖਿਆ ਸੱਤ

ਤੀਜਾ ਹਾਯ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਉਭਾਰ: ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ

Jeff Pippenger

2023-10-29

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਉਸੇ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ” ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ “ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਲੰਘ ਗਈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।” ਇਸਲਾਮ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ “ਭੂਚਾਲ” ਦੀ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਢਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਰੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਲੰਘ ਗਈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਫੁਕੀ; ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਜੋ ਹੈਂ, ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਾਤੀਆਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਂ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਦਿੱਸਿਆ; ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ, ਅਵਾਜ਼ਾਂ, ਗਰਜਾਂ, ਭੂਚਾਲ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਓਲੇ ਹੋਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:12-19।

ਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ “ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ” ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਚਾਨਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਵੇਖਿਆ। ਇਸ ਚਾਨਣ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸੁਰਜ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!’”

“ਇਹ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਦੂਤ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ,

ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿੱਚ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਹ ਸੰਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਸਨ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!' Early Writings, 238.

ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭੂਚਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ 17 ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਵੇਖੋ ਹਨ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਮਨਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜਿਹੜੇ ਪਾਣੀ ਤੂੰ ਵੇਖੋ, ਜਿਥੇ ਵੈਸ਼ਿਆ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਭੀੜਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਹੜੀ ਤੂੰ ਵੇਖੀ, ਉਹੀ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:12-18.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ "ਸਹਿਮਤ" ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣਾ ਸੰਸਾਰ-ਪੱਧਰੀ "ਰਾਜ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇਣ।" ਉਹਨਾਂ ਦੀ "ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੋਚ" ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ ਤਿਰਾਸੀ ਵਿੱਚ "ਇੱਕੋ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਆਹਾਬ ਦਸ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਸੁਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਆਹਾਬ ਅਤੇ ਈਜ਼ਬੇਲ ਦਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ, ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਹੇਰੋਦੇਸ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਆਹਾਬ ਦੇ ਦਸ ਕੁਲਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਹਾਬ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਲਈ ਰੂੜਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਜਗਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਨਾਲ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ—ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" Testimonies to Ministers, 38.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਹੀ ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਮੂਰਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਘਾਉ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਬੋਲੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਰਾਵੇ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਲੋਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਹ ਮਾਰੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਛੋਟਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ, ਧਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ, ਆਜ਼ਾਦਾਂ ਅਤੇ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛਾਪ ਲਵਣ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਛਾਪ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:14-17.

ਅਹਾਬ, ਹੇਰੋਦ, ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਦਾ ਹੀ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦਾ ਯਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ੇਬਲ ਭੁੜਮਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਗਰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ, ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 439.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਮਨੁੱਖ “ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ” ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਦ ਇਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ, “ਬਹੁਤੇ ਢਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।” ਜਿਹੜੇ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਢਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਸਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਕਟ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ, ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਅਜੇਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਲ ਅੱਗੇ ਗੋਡਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਕਦਾਪਿ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਇਸਰਾਏਲੀ ਹਾਂ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਸ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਧਰਮ-ਲਿਖਤ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਖਦੀ ਹੈ? ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਉੱਤਰ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਰੱਖ ਛੱਡੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਲ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਅੱਗੇ ਘੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਚੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਾਕੀਅਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 11:1-5.

“ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾਹੇ ਗਏ ਪੁਰਸ਼ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੇ ਉਸ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਜਾੜਿਆ, ਤਾਂ “ਦੇਸ਼” ਦੇ “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” “ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ” ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਰਹਿਆ ਹਿੱਸਾ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ—ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਬਾਬਲ ਬੰਦੂਆਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੂਰਵੀਰ ਪੁਰਸ਼, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ, ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰ ਅਤੇ ਲੁਹਾਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ—ਜੋ ਸਭ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ—ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਬਾਬਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ

ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਮਤਨਯਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਰੱਖਿਆ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 24:15-17.

ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ "ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਨਰਸਿੰਘਾ ਫੁੱਕਿਆ।" ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਉਹ ਸੱਤਵੀਂ ਨਰਸਿੰਘਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਫੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ "ਭੂਚਾਲ" ਦੀ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ—ਇਸਲਾਮ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਮ ਯੁੱਧ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। "ਅਸੈਸਿਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਤਪੱਤੀ-ਸਰੋਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਰਮਣ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਜਾਪਾਨੀ ਕਾਮਿਕਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਇਸਲਾਮੀ ਯੋਧੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਗੱਤਿਆ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਆਪ ਵੀ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਯੋਧਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਰੀਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਕਰਮਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਸ਼ੀਸ਼ ਪੀ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਹਸ਼ੀਸ਼ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਗੁਪਤ ਆਕਰਮਣ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, "ਅਸੈਸਿਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ "ਹਸ਼ੀਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ "ਛੇਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ "ਅਚਾਨਕ" ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ "ਅਚਾਨਕਤਾ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਉਣਾ "ਅਣਅਪੇਖਿਤ" ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਭ ਚਾਰ "ਆਉਣਾਂ" ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸਨ।

"ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹੋ ਘਟਨਾ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਦੁਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।" *The Great Controversy*, 426.

ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਜੋ ਚਾਰਾਂ "ਆਉਣਾਂ" ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸੰਭੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੇ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਸ ਸਾਕਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਚਾਨਕਪਣ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤਪਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੰਭੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਹੈ।

"ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲ੍ਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,' ਤਾਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣੀ ਨੀਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉੱਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆ ਘਿਰੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਆਪਾਤਕਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਚਰਿੱਤਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਾਤਕਾਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਲ ਧਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਵਿਪਤੀ, ਸ਼ੋਕ-ਵਿਛੋੜਾ ਜਾਂ ਸੰਕਟ, ਕੋਈ ਅਣਸੋਚੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਪੀੜਾ, ਕੋਈ ਐਸੀ ਗੱਲ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰੇ, ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਦੀਵੇ ਸਮੇਤ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।”

“ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਦੀਵੇ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਾਇਆ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਹਰ ਇਕ ਆਕਸਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਪੰਜ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪੰਜ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀਆਂ। ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਗੜ੍ਹਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।” Review and Herald, October 17, 1895.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਸਮੇਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀਅਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਜਿਹਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸਲਾਮ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ “ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ” ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ” ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਚਾਰ “ਆਉਣ” ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਦੇ ਸਭ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਧਿਆਇ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ “ਘੰਟਾ” ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰਤੀ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਉਸ “ਘੰਟੇ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ “ਘੰਟਾ” ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉੱਤੇ “ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ” ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦਾ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ, ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ “ਲੇਵੀਆਂ” ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ, ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੀ ਉੱਠੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ “ਲੇਵੀਆਂ” ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪਦ ਤੇਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਦੀ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ “ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ” ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ “ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਬਣ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਥੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੇ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੀ ਉੱਠੇ ਹਨ, ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ, ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਿੱਸਾ ਡਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਗੌਹੂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੁਰਖ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ “ਕੌਮਾਂ” “ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।”

ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਤੀਜੀ ਹਾਇ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਧਾਰ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਫਿਉਚਰ ਫਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੁਣ ਹੋਰ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਪਾਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦਾ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵਰਤਾਉ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਹ ਪਾਪਮਈ ਲਾਗੂਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖਤਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਆਗਿਆ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਯਾਜਕ ਹੀ ਹੱਥ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪਮਈ ਕਰਮ ਜਾਂ ਅਕਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਾਪ ਦੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਖਤਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ, ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਮਾਨਤੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਮਾਨਤੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਪੋਰਾਹ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਪਮਈ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਯਤਾ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾਊਦ ਵੀ ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਤੋਬਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਨੀ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਸਿੱਪੋਰਾਹ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ। 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੱਤ ਝੂਠਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਤੱਤ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਉਤੇਜਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬਲਵਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” Experience and Views, 48.

